

Arrest

nr. 69 061 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. Sinds oktober 2007 heeft u politieke sympathieën voor Levon Ter-Petrosian en later voor de oppositiebeweging HAK (Armenian National Congress). Sinds oktober 2007 nam u deel aan bijeenkomsten, vooral aan die van de jeugdbeweging van HAK, HIMA. Ook heeft u van 20 februari tot 1 maart 2008 in Erevan deelgenomen aan de protestacties tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008.

Op 6 en 12 november 2009 protesteerde u voor het gerechtsgebouw tegen het proces van oppositied N.P.(...). Op 12 november eisten twee politieagenten dat u met hen mee zou gaan. De menigte voor het gerechtsgebouw belette dat.

Op 17 november 2009 kwamen twee politiemensen naar uw appartement. Ze bevalen u mee te gaan. U vroeg een convocatie, maar dat hebben ze niet voorgelegd. Indien u niet zou meegaan, zou het slecht aflopen met u en uw gezin. U ging met hen mee. U werd meegenomen naar het centrale politiebureau. Men wilde dat u een document ondertekende waarin stond dat N.P.(...) rellen had uitgelokt, dat hij de menigte had bewapend met stenen, stokken en molotovcocktails en dat hij medicatie tegen angst had uitgedeeld. Eerst vroeg men uw handtekening. Toen u weigerde, hebben drie politieagenten u geslagen. U heeft uiteindelijk het document ondertekend. U bent er drie uur vastgehouden geweest. De politie heeft u vrijgelaten op voorwaarde dat u zich de volgende dag, met name 18 november, terug zou aanmelden. Men gaf hiervoor geen reden. De politie heeft op 17 november 2009 ook verteld dat u op 19 november 2009 in de rechtszaal moest getuigen tegen N.P.(...). Van 18 november 2009 tot 17 februari 2010 zat u ondergedoken in een vakantiehuis buiten de stad.

In januari 2010 is een kennis, Arman, in uw naam naar de ombudsman gegaan om uw problemen aan te kaarten. U heeft ook het kantoor van HAK gecontacteerd. Daar werd u gezegd te wachten op het antwoord van de ombudsman. Ook de advocaten van Levon Ter-Petrosian en de advocaten van N.P.(...) waren op de hoogte van uw problemen en vertelden u eveneens te wachten op het antwoord van de ombudsman.

Op 17 februari 2010 bent u met een passeur van de nationale luchthaven van Zvartnots met het vliegtuig naar Moskou gevlogen. Op 19 februari bent u samen met 2 personen met een wagen van Moskou via Brest naar Warschau gereden. In Warschau bent u overgestapt in een bus die naar België reed. In die bus zaten 13 à 14 personen. Gedurende de hele reis van Armenië naar België heeft u met uw echt paspoort gereisd. Tijdens uw reis van Moskou naar België had de begeleider uw paspoort. U had een uitreisstempel en een Schengenvizum. Op 22 februari 2010 bent u in België aangekomen. Op 26 februari 2010 heeft u uw asielaanvraag ingediend. U verklaart officieel gezocht te worden sinds 18 november 2009. In geval van terugkeer vreest u voor een vervolging en een afrekening door de autoriteiten. Omdat u geweigerd heeft te getuigen tegen N.P.(...), vreest u dat een valse zaak tegen u aangespannen wordt en u bent bang gebruikt te worden in een ander proces.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een gelegaliseerde kopie van enkele pagina's uit uw paspoort, een kopie van uw militair boekje en een medisch attest.

B. Motivering

U heeft in uw land problemen gekend omwille van uw deelname aan protestacties tegen het proces van oppositied N.P.(...) (CGVS, p. 11). Mogelijk heeft u de door u verklaarde problemen mede gekend omwille van uw eerdere deelnames. Zo nam u deel aan meetings van de jeugdbeweging van HAK en aan de betogingen tegen de presidentsverkiezingen van februari 2008 (CGVS, p. 13). In geval van terugkeer vreest u dat een valse strafzaak tegen u aangespannen wordt (CGVS, p. 20).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Er dient echter opgemerkt te worden dat de studiedienst CEDOCA van het Commissariaat-generaal na grondig onderzoek niets heeft gevonden betreffende de door u verklaarde ondernomen pogingen tot het zoeken van bescherming. Meer bepaald stelt u contact te hebben gehad met het kantoor van HAK en

stelt u dat zowel de advocaten van Levon Ter-Petrossian als de advocaten van N.P.(...) op de hoogte waren van de door u verklaarde problemen (CGVS, p. 15 & 16). Echter, de voorzitter van HHSH - dit is de politieke partij waarvan Levon ter-Petrossian het boegbeeld is en die deel uitmaakt van HAK - stelt dat HHSH geen enkele informatie heeft betreffende u of de door u verklaarde problemen. Gezien u verklaart dat zowel HAK, als de advocaten van Levon Ter-Petrosian, als de advocaten van N.P.(...) op de hoogte waren van de door u verklaarde problemen, doet bovenstaande vaststelling van de studiedienst CEDOCA ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens bovenstaande informatiebronnen hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Wat betreft de bewijsstukken die u wel neerlegde, werden bovendien vaststellingen gedaan die het gebrek aan geloofwaardigheid van uw asielverklaringen bevestigen. Immers, uw verklaringen inzake de uitreisstempel in uw paspoort zijn onverenigbaar met de door u verklaarde vrees jegens de Armeense autoriteiten. Meer bepaald verklaart u officieel gezocht te worden sinds 18 november 2009 (CGVS, p. 5 & 10). Omwille van deze vrees leefde u van 18 november 2009 tot 17 februari 2010 ondergedoken (CGVS, p. 11 & 13). Echter, eind januari 2010 heeft uw moeder voor u een uitreisstempel bekomen bij de paspoortdienst van 1ste Zangvaz van Nork zodat u zou kunnen vluchten (CGVS, p. 7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt echter dat, voordat de uitreisstempel in het paspoort wordt gezet, er een individuele controle plaatsvindt waarbij gekeken wordt of er naar de betrokkene een strafrechtelijk onderzoek loopt. Het is opmerkelijk dat u - die verklaart officieel door de Armeense autoriteiten te worden gezocht - via uw moeder diezelfde gevreesde autoriteiten contacteert om een uitreisstempel te verkrijgen en het is bovendien opmerkelijk dat u die uitreisstempel na bovenvermeld onderzoek gekregen heeft. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u uw land op 17 februari 2010 op legale wijze en met uw echt paspoort bent ontvlucht door van de luchthaven van Zvartnots naar Moskou te vliegen (CGVS, p. 8-9). Gezien u verklaart officieel te worden gezocht, is het opmerkelijk dat u het risico heeft genomen om op legale wijze en met uw eigen paspoort het land te verlaten. Immers, op de luchthaven kunt u steeds worden opgemerkt, gecontroleerd en gearresteerd door de hiertoe bevoegde overheidsdiensten.

Wat de gelegaliseerde kopie van enkele pagina's van uw paspoort en de kopie van uw militair boekje betreft, dient opgemerkt te worden dat ze louter persoonsgegevens bevatten die niet betwist worden. Doch ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Het door u neergelegde medisch attest toont aan dat u in behandeling bent voor psychologische en medische klachten. Het geeft echter geen oorzaak hiervan aan. Bijgevolg heeft het medisch attest geen enkele bewijskracht ten aanzien van de problemen die u in Armenië gekend zou hebben. Bijgevolg kunnen de door u neergelegde documenten bovenstaande beslissing niet wijzigen.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden - uw arrestatie en slagen door de politie, het gedwongen worden documenten ten nadele van N.P.(...) te ondertekenen en het gedwongen worden te getuigen in de rechtszaal tegen N.P.(...) omwille van uw sympathie voor HAK en N.P.(...) - niet aannemelijk.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 62 en 48 §§ 2 en 3 (48/2 en 48/3) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De schending van artikel 48/2 vreemdelingenwet kan niet gevolgd worden, aangezien dit artikel louter verwijst naar de artikels 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1. Verzoeker stelt dat hem ten onrechte wordt verweten geen bescherming te hebben gezocht in zijn land van herkomst. Terwijl verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal) een zeer coherente en precieze weergave heeft gegeven van de feiten die aan de basis liggen van zijn asielrelaas. Volgens verzoeker moet uit deze feiten blijken dat het minstens aannemelijk is dat verzoeker als politiek activist in de problemen is geraakt.

Verzoeker stelt via een tussenpersoon een klacht te hebben neergelegd bij de ombudsman. Vervolgens is hem mondeling bevestigd dat het kantoor van het "Armenian National Congress" (hierna: HAK) en de advocaten van Levon Ter Petrossian en N.P.(...) op de hoogte zijn gesteld. Hij is echt er nooit persoonlijk bij deze organisatie en personen gaan aankloppen met zijn problemen. Verzoeker stelt vast dat uit de informatie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) blijkt dat hij hierover verkeerd zou ingelicht zijn aangezien mr. A.M.(...), voorzitter van HSH, stelt dat verzoeker geen lid is van de partij, en geen informatie heeft over verzoekers problemen. Men kan zich echter de vraag stellen of de voorzitter van een oppositiepartij dergelijke informatie makkelijk zou vrijgeven, zeker aangezien verzoeker geen lid van de partij is. Verzoeker stelt zich verder de vraag of de commissaris-generaal door het vragen van informatie aan de HSH zijn verplichting tot confidentialiteit omtrent het asioldossier niet heeft geschonden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is van mening dat, zoals verweerder stelt, deze verklaringen geen afbreuk doen aan de CEDOCA-informatie die de commissaris-generaal aanbrengt. Zo blijkt dat de voorzitter van HSH - dit is de politieke partij waarvan Levon Ter-Petrossian het boegbeeld is en die deel uitmaakt van HAK - stelt dat HSH geen enkele informatie heeft betreffende verzoeker of de door verzoeker verklaarde problemen. Uit het gehoorrapport van het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat verzoeker klaar en duidelijk heeft verklaard dat de advocaten van Levon Ter-Petrossian op de hoogte waren (CGVS, p. 15) en dat zij zeiden dat hij moest wachten op antwoord van de ombudsman (CGVS, p. 16). De Raad is het met verweerder eens dat de stelling dat een oppositiepartij zulke informatie niet makkelijk zou vrij willen geven *in casu* niet overtuigt. Uit de nota van CEDOCA blijkt immers dat in dit verband een samenwerking afgesproken werd om verificaties mogelijk te maken.

De commissaris-generaal heeft zijn confidentialiteitsverplichting niet geschonden. Artikel 4, § 4, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: "*De ambtenaar deelt noch informatie betreffende de asielaanvraag, noch het feit dat een asielaanvraag werd ingediend mee aan de vermeende actoren van vervolging of ernstige schade van de asielzoeker.*" Het Commissariaat-generaal heeft geen informatie medegedeeld of opgevraagd aan de bovenvermelde actoren, maar aan personen die volgens hem medestanders zijn en op de hoogte van zijn problemen. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoeker zelf geen initiatief ontplooid heeft om van deze personen een bevestiging te bekomen van de door hem aangehaalde problemen.

Verzoeker stelt verder dat de CEDOCA-informatie waar de commissaris-generaal naar verwijst geen uitsluitel biedt omtrent de huidige veiligheidssituatie. Dat dus niet kan uitgesloten worden dat mensen met een zekere politieke activiteit lastig gevallen zouden worden.

Het is verzoekers taak om door middel van concrete argumenten de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoeker kan zich niet beperken tot het tegenspreken van de commissaris-generaal en het trekken van tegengestelde conclusies. Het louter stellen dat uit de informatie waarop de bestreden beslissing zich baseert blijkt dat verzoekers relaas niet uitgesloten is, volstaat niet om te concluderen dat het relaas waarachtig is. Verzoeker dient dit concreet aan te tonen en slaagt hier niet in.

Verzoeker verwijst verder naar een algemene amnestiemaatregel die tot 31 juli 2009 liep, waardoor verzoeker hier geen beroep meer op zou kunnen doen en het slachtoffer zou kunnen worden van arbitraire vervolgingen. Hij heeft al in maart 2008 zijn land van herkomst verlaten en op 26 augustus in België asiel aangevraagd.

Wat dit betreft benadrukt de Raad dat verzoeker zijn relaas niet aannemelijk gemaakt heeft en dat de Raad ook geen geloof hecht aan verzoekers voorgehouden politieke profiel. Daarenboven maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij beschuldigd wordt van strafrechtelijke feiten die onder de toepassing van de amnestie zouden kunnen vallen. Verzoeker heeft er dan ook geen belang bij een beroep te doen op deze amnestiemaatregel. Met betrekking tot de stelling dat verzoeker in maart 2008 zijn land reeds verliet en op 26 augustus asiel aanvroeg, gaat de Raad er vanuit dat verzoeker zich vergist heeft bij het opstellen van zijn verzoekschrift, aangezien uit het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal blijkt dat verzoeker zijn land van herkomst verliet op 17 februari 2010 en dat hij asiel aanvroeg op 26 februari 2010.

2.2. Verzoeker is verder van mening dat de bestreden beslissing onterecht stelt dat het niet aannemelijk is dat hij zijn land van herkomst met zijn eigen paspoort met uitreisvisum zou hebben kunnen verlaten terwijl hij gezocht werd in het kader van een strafrechtelijk onderzoek. Verzoeker benadrukt nog eens dat het zijn moeder en een passeur zijn die het nodige hebben gedaan om hem de mogelijkheid te geven het land te ontvluchten. Het hoeft geen betoog dat er hier steekpenningen aan te pas zijn gekomen. Verzoeker meent verder dat de ondervrager op het Commissariaat-generaal niet voldoende vragen gesteld heeft over hoe zijn moeder het uitreisvisum verkregen zou hebben. Indien hem hierom gevraagd zou zijn zou hij geantwoord hebben dat er inderdaad corruptie aan te pas is gekomen. Verzoeker citeert vervolgens uit het "Algemeen Ambtsbericht Armenië" van augustus 2010, dat door de commissaris-generaal bij het administratief dossier gevoegd is. Verzoeker stelt dat uit de informatie op p. 36 van dit document af te leiden is dat het niet uitgesloten is dat er betreffende het verkeer van personen uit Armenië corruptie bestaat.

De bestreden beslissing stelt: "(...)Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt echter dat, voordat de uitreisstempel in het paspoort wordt gezet, er een individuele controle plaatsvindt waarbij gekeken wordt of er naar de betrokkene een strafrechtelijk onderzoek loopt. Het is opmerkelijk dat u - die verklaart officieel door de Armeense autoriteiten te worden gezocht - via uw moeder diezelfde gevreesde autoriteiten contacteert om een uitreisstempel te verkrijgen en het is bovendien opmerkelijk dat u die uitreisstempel na bovenvermeld onderzoek gekregen heeft.(...)". Door het stellen dat het niet uitgesloten kan worden dat er corruptie is bij het verlaten van verzoekers land van herkomst, toont verzoeker allerm minst aan dat er in zijn geval wel corruptie zou geweest zijn. Verzoeker heeft niet op concrete wijze toegelicht hoe zijn moeder gebruik zou gemaakt hebben van corruptie om een uitreisvisum te bekomen. Hij maakt dit derhalve ook niet aannemelijk.

Bovendien stelt de alinea van het "Algemeen Ambtsbericht Armenië" die verzoeker aanhaalt ook: "(...) Hierdoor is het steeds moeilijker het land op illegale wijze in of uit te reizen. Het is lastig voor mensen die gezocht worden om het land te verlaten, aangezien op vliegvelden en belangrijke grensposten vrij uitgebreide controles plaatsvinden.(...)". Zelfs indien verzoekers moeder door het betalen van smeergeld aan het uitreisvisum zou gekomen zijn, moest verzoeker ook nog door de persoonlijke controles op het vliegveld geraken.

Verzoeker heeft zijn politiek activisme niet aannemelijk kunnen maken. De Raad hecht bijgevolg dus ook geen geloof aan de problemen en de vervolging die uit dit politieke activisme zouden voortkomen.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. QUINTENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS